

¡Los hombres!

En Pep saboner, estimant injuriosos qualques conceptes de l'article «El desterrado de Montornés», cita a conciliació a nostre estimat director, en Joan Brunet.

L'ex *quefa* dels lliberals, que restà mut quan les cèlebres campanyes d'«El Mosquit», «La Razón» i «La Tronada», s'entutisma contra l'inofensiu «DEMÒCRATA» i's diu que no parà fins que siguem tots a la *sombra*.

¡Ai, la mare, quina por!

Qualsevol en fassi de l'ofici! Jo, la veritat, si veig que la *cosa* va de serio, presento la dimissió del càrrec i... ¡a viuir!

Un home dels duros d'en Barangé és terrible i més si va *assessorat* per en Joanet de Ber-ga.

Si els *amos* d'EL DEMÒCRATA m'havessin de creure, res d'encaparrar-se, *nada* de creacions; quan volguessin parlar d'en Pep Baté, una visita a l'*arxiu* i... un article de «La Razón», un sonet d'«El Mosquit», un retallet de «La Tronada» i uns quants anuncis d'«El Gedeón Jabonero».

Aital *pout-purri*, fora suficient per a dedicar un homenatge «al aprovechado fabricante y nefasto ex alcalde de Granollers, don José Barangé y Bachs».

Un col·leccionista

ECOS

¡Si estará bien vigilado nuestro alcalde!

El pasado domingo, fué avisado un agente de vigilancia por un sujeto, de que el señor alcalde estaba cenando en el «Café Nuevo».

El agente no quiso agradecer *el celo* del oficioso sujeto, a quien oímos poco después murmurar en un grupo de descontentos.

¡En Torras a cal Baté! ¡¡Oh, i no s'ha enso-r-rat!! ¡¡Brrrrrrrr!!

¡Calma, oficioso sereno, calma! ¿Esto te es-cecuce? Pues ya verás, ráscate y espera!

◎ ◎

Leemos una correspondencia en «La Vanguardia» dando cuenta de parte de los festejos que con motivo de la pasada fiesta mayor se celebraron en esta villa.

El corresponsal, don Francisco Bassas y Palaus, al reseñar la ópera *Carmen* que se puso en escena en «La Unión Liberal», muéstrase en extremo parcial, por no decir tendencioso.

¡Hombre, señor corresponsal, no hay derecho a ser injusto; no hay derecho a decir lo que no es, aunque sea ello *para sacar patente de crítico afamado e inteligente*, magüer sea delante de cuatro o cinco Curros-Melojas!

Tuvimos ocasión de asistir a la citada representación de *Carmen* y, en honor a la justicia, hacemos constar, discrepando en un todo del parecer del señor Bassas, lo que sigue:

Que la obra fué cantada con *amore*, resultando un conjunto *mucho más que aceptable*.

Y que el público salió muy satisfecho de la interpretación de la obra, lo demuestran los insistentes aplausos con que premió la labor de sus intérpretes, haciéndolos extensivos a la orquesta y a su director señor Petri.

Si al corresponsal de «La Vanguardia» *el conviene la parcialidad en determinados asuntos*, puede seguir por el camino emprendido, que nos ha de sobrar tiempo para *deshacer sus*

combinas y hacerle quedar en ridículo delante de las personas sensatas.

◎ ◎

Llegim:

«... *Millones* de forasteros entran y salen del entoldado...»

¡Que n'és de bromista, el corresponsal que «La Tribuna» té a Granollers!

Con que, *¿millones, eh?*

¡Bah — dirà ell — miren molt prim, els de EL DEMÒCRATA! ¡Per uns quants zeros més!...

La Festa Major

Ja ha passat. Els convidats, ja són fóra, gracies a Déu. Ja és fóra, també, l'aprenentet que tot un any l'havia esperada, enyorant-se en el buid de la ciutat immensa. I són lluny de nosaltres — fins l'any que vé — les cares conenudes dels músics d'augment, els *corridos* professionals, *aquelles* forasteres que cada any que passa, *perden* més; i l'home de la rodella, la velleta de la pinya i el gall de sucre amb mosques, l'orga dels *caballitus*, el pirotècnic, l'*orador sagrado*, els que criden «¡l'argument de l'òpra!», els *límpias*, els còmics, els venedors de caramel·los, els *veraniegos* de les colonies veïnes, en Pífa, de Mallorca i el nostre Fontdevila.

Ja estem en família, senyors; i, sino que s'ha girat massa fresca, are ens posariem en mànegues de camisa per a fer la *ressenya entera y pronunciada* de les passades festes; puix se'n girarà molta feina, si no volem *descuidar-nos* de res ni de ningú.

Les festes populars

Aquí, de les festes de caràcter popular, hem acordat dir-ne *festejos oficiales*. I cada any són si fa o no fa: tronades, que fallen més o menys; repicaments de campanes, que'ns privarien de fer la migdiada, sino que encare som a taula; oficis amb sermons, sempre molt eloqüents; castells de foçs, cada any més *magníficos y sorprendentes*, etc., etc.

Enguany, els *festejos oficiales* — segons tenim entès — no costaràn gaire més enllà de tres rals i mig a la Pubilla. I, com en els anys de les vaquès grasses, hi han hagut alegradors repicaments de campanes; sorolloses tronades a la Plaça; concerts populars, cada dia, o sardanes, per les orquestres de totes les societats — amb greu recansa dels aficionats al desafió dels cornetins a les serenades —; completes i oficis amb música, ajuntament i amb un bon predicador com és el doctor Gayas, canonge de Lleida; castell de focs, davant de can Carlets, que'l diumenge va fer badar, prop d'una hora, a milers d'aficionats al vistós l'espectacle; repartiment de *bonos* als pobres, de llibretes d'estalvi als nascuts l'any 1915 i de robeta als petits infants que troben acollida a la *Casa Cuna*. I encare ha quedat *halè* per a subvencionar les curses ciclistes i pedestres i els jocs de pilota.

D'això, amics, se'n diu gastar bé la plata. I el demés, són trons. ¡Bé per la comissió de festes!

Les curses del Centre de Sports

Les curses ciclistes i pedestres se celebraren la tarde del diumenge, dia 3. A la tribuna, hi

veiérem al noi de can Garrellet i a altres *sportmans* que no's mouen ni criden tant com ell. A la plaça del Bestiar, molta gent, molta, com per tot arreu. Guanyaren el primer premi, en Bellver; el segon, en Gras i el tercer, l'Estivill. A en Francesc Martí li fou concedit el títol de campió local i una copa. ¡Visca!

Les curses a peu, les guanyaren l'Erre, en Murken i en Planell — tots tres de fóra — que arribaren a la *meta* en primer, segon i tercer lloc. Mentres donaven les set voltes a la vila, treient tots un pam de llengua, pensavem que tant mateix hi han gustos ben *daixoneses*.

Els jocs de foot-ball

Els que aquí prediquen i practiquen les excel·lències del joc de la pilota, van fer de les seves en el camp de sports, amb un ple a vessar, tots dos dies... a dalt de la *vía*.

El dissabte, s'esbatussaren els petits de l'Aveng, de Sant Andreu i els nostres petits. Tót va anar bé, sobre tot pels forasters, que *avençaren* de sis *goals* als de casa.

El diumenge, ja la cosa va anar més seria. «Els Neutrals», de Barcelona, se les van heure amb els primers del «Granollers S. C.» i, encare que'ls nostres van perdre, va ésser amb molta honra. Quatre *tantos*, per dos, i això que'ls barcelonins que van venir són dels que saben on tenen la cama dreita, en això del joc de la còssa i als nostres els faltava un *primer espasal*... ¡Molt bé, nois, molt bé! Anem per un altre.

Al Casino

Al Casino, han tirat la casa per la finestra. Hi hà soci que rondina; però en Bigas, Canal & C.^a, van fent la seva i als més dels socis ens va bastant bé.

Passem per alt la comedia de la primera nit, perquè gairebé tots entravem d'òpera. Apuntem només que va agradar als concurrents i que'ls balls del diumenge i la tarde del dilluns han reunit en l'aristocràtic salónet a tota l'aristocràcia *veraniega* que, dit sigui de pas, no entén pas gran cosa en balls de quadro. Les dances exòtiques, amb noms que semblen renecs, avui priven a tot arreu; són com una *passa... coreogràfica*.

La nit del dilluns, *Faust*, amb setze *filarmònics* d'en Torelló i vuit músics més. Saludem a en Sendra, a en Ribalta i a en Planàs. A dalt, hi veiem, segons els programes, a la Viñas, segons altres, a la De Mauro; i a la Callao, en Mulleras, en Valls i en Macià. *Caudillo* de tots i dels avis i nenes (r) del *coro de ambos sexos*, el mestre Ribas. En els entreactes, *flirteig* en el jardí, xocolata en el cafè i comentaris en el vestíbol. Tot-hom convé que la Callao i en Macià són els amos i que tot plegat va molt bé. Fins la tramoia! Nosaltres, creiem que a en Gounod li agradaria prou sentir la seva obra mestre.

El dimarts, ball, a la tarde; i a la nit, concert pels artistes de l'òpera i la «Filarmònica», que ha dut el pès de la festa. El teatre, com la nit abans, esplèndid. La De Mauro i la Callao, espatarrants; però més aquesta última. ¡Quin mirar, quin somriure i quina manera de dir la musical... D'ells, va endur-se'n la *toia* en Valls que va cantar i repetir el brindis d'*Amlet* com un home gran. En Mulleras, prou té una veu dolça i plena; però, per nosaltres, fa masses ganoyotes. Per a en Macià, la nit del dimarts no va ésser la seva. Admirable l'orquestra, sobre tot en la pantomima de *Las golondrinas*. En un altre poble, l'haurien feta repetir. A nosal-